

**661013 สำนักักรู้ เพื่อเข้าสู่โลกที่ดีที่สุด คือโลกโลกตระ พุทธ
ศาสนาตามภูมิ ราชธานีอโศก**

<https://www.boonniyom.net/53587.html>

ดาวโหลดเอกสารที่

<https://docs.google.com/document/d/1SAn9cdxRVedXX9eAL9FUjlHxpVtkiHuv/edit?usp=sharing&ouid=101958567431106342434&rtpof=true&sd=true>

ดาวนโหลดเสียงที่

https://drive.google.com/file/d/1q5XYvdiDANrDjm81-TJS7h_QrgsNiClS/view?usp=sharing

และ

https://podcasters.spotify.com/pod/show/dhamaporkru/episodes/661013-108-1-----_1_1-e2ahg8g

ดูวิดีโอได้ที่

<https://www.facebook.com/100078722032092/videos/267660479015247>

และ https://youtu.be/EW6_ydZRLOQ

มีซับ <https://youtu.be/BmaPzq-F93Q>

สมณะฟ้าไท...วันนี้เป็นวันศุกร์ที่ 13 ตุลาคม 2566 แรม 14 ค่ำ
เดือน 10 ปีเถาะ ที่บวรราชธานีอโศก

วันนี้เป็นวันนวมินทรมหาราช เป็นวันคล้ายวันสวรรคตของ
ในหลวงรัชกาลที่ 9 สวรรคตมาแล้ว 7 ปี ท่านได้ทำคุณประโยชน์ต่อ
ประเทศไทยอย่างมหาศาลอันประมาณมิได้ ทำให้ประชาชนไทยอยู่
อย่างผาสุก จะมีอุทกภัย จะมีเศรษฐกิจวิกฤตอะไรคนไทยดำเนิน
ชีวิตตาม ในหลวงรัชกาลที่ 9 ให้มีเศรษฐกิจพอเพียง ก็จะได้
ในหลวงรัชกาลที่ 10 ท่านก็ทรงต่อ ยอด ให้คนไทยพึ่งพาตนเองได้
ไม่เดือดร้อน

เราดูที่ฉนวนกาซ่า กลุ่มฮามาส พออุกฮิสราเอลตัดไฟตัดน้ำก็
ตายเลย ไปไม่เป็นเลย แคมโดนยิงถล่มอีกต่างหาก พึ่งตัวเองไม่ได้
เลย ประชาชนต้องหนีอย่างเดียว เพราะไม่มีกินไม่มีใช้ ชีวิตก็ไปไม่
ได้ ต้องพึ่งพาอาศัยจากสิ่งภายนอก แต่ของเรามีในหลวงรัชกาลที่ 9
ทรงให้พวกเราพึ่งตัวเองได้ คนไทยอย่างไรก็อยู่รอดได้

พ่อครูก็ดำเนินนโยบายตาม ให้พวกเราสร้างอาหารเป็นสิ่ง
สำคัญ เขาจะผลิตอาวุธ เราก็สร้างอาหารนี้แหละ คนเราก็ต้องกิน ไม่
กินก็ตาย ไม่มีเสื้อผ้าไม่มีบ้านยังไม่มีปัญหาเท่ากับการไม่ได้กิน ซึ่ง
มันเป็นความจำเป็นที่สุดแล้ว

พ่อครูก็พาปฏิบัติธรรมว่าเอาธรรมะพระพุทธเจ้าให้พวกเรา
ปฏิบัติ ให้เรื่องการกินเป็นเรื่องสำคัญของชีวิต พระอรหันต์ก็ต้องฉัน
อาหาร พระโพธิสัตว์ก็ต้องฉันอาหาร พระพุทธเจ้าก็ต้องฉันอาหาร

พ่อครูว่า... คนไม่ติดอาหารก็ต้องฉันอาหาร ก็ต้องฉัน คุณไม่ติด
ยังงี้ก็ต้องกิน

สมณะฟ้าไท... อย่างคนไทยที่ไปทำงานที่อิสราเอล ก็ไปช่วย
สร้างอาหาร จนอิสราเอลมีสินค้าการเกษตรส่งออกเลย นายจ้างบาง
รายก็ใจดีมาก เขาอยู่ใกล้พื้นที่ฉนวนกาซ่า 10 ก.ม. พาลูกน้องคน
ไทยหลีกภัยสงครามไปห่างออกไป 100 กว่า ก.ม. เลย ช่วยเหลือ

ดูแลอย่างดี มีป้ายเขียนภาษาไทยด้วยนะ ยินดีต้อนรับ อยู่กันด้วยความสุข เราชักพวกคุณ อะไรอย่างนี้ ดูแลอย่างดีจนคนไทยบางคนบอกว่า ไม่กลับแล้ว อยู่ที่นี่แหละ เพราะนายจ้างใจดีดูแลเขาดี ใ้อที่ไม่ดีก็มี ที่ดีก็มี แล้วแต่วิบาก บางคนก็เจอคนดี บางคนก็เจอคนไม่ดี

ต้องสร้างอาหาร อิศราเอลเขาก็ยังต้องสร้างอาหาร มันมีอย่างอื่น แต่ต้องกินนะ ไม่กินมันเป็นไปไม่ได้ ชาวอโศกอยู่ได้เพราะสร้างอาหาร เราลองไม่สร้างอาหาร เราก็ป่วยกัน เพราะอาหารสารพิษมันเต็มไปหมด ทุกอย่างมันปนเปื้อนด้วยสารพิษเต็มไปหมดทุกอย่าง แม้แต่เกษตรกรนะ เขาบอก แคมีแผล ทุกครั้งที่ฝนตกแล้วไปขุดมัน สารเคมีเข้าไปในร่างกายก็ตายได้เลย สารเคมีมันเข้าไปทางแผลก็ตายได้เลย อาตมา น้ำในปัจจุบัน อาตมาเดินเข้าไป น้ำก็กัด(เท้า) เร็วมากเลย พอลงปั๊บ อาตมารู้สึกได้เลยว่ามันเล่งงานแล้ว รู้สึกว่ามันมีสารเคมี มันไม่เหมือนแต่ก่อนแล้ว เพราะฉะนั้นเราต้องระมัดระวัง ชาวบ้านเขาใช้กันเยอะ ฉีดพ่นสารเคมีต่าง ๆ นานา ฉีดยาฆ่าหญ้า ยาฆ่าแมลง

มีคนเขาเล่าว่า สวนที่อยู่ใกล้กันนะ เขาเอารถเข้าไปจอดในสวน เจ้าของสวนที่ติดกันบอก นี่ฉันฉีดไว้เฉพาะที่ฉันจะดูแลนะ ใ้อที่รถคุณจอดฉันไม่ฉีดนะ ก็กลัวพวกคุณได้รับอันตราย คนที่เอารถเข้าไปจอดถาม แล้วคุณไม่กลัวอันตรายรี ฉีดยาฆ่าหญ้าอยู่นั้น ที่เป็นอยู่บอก เออ จริงเว้ย!

ที่พ่อครูพาเราทำกสิกรรมไร้สารพิษขึ้นมาอย่างนี้ สร้างปุ๋ยเอง เอาขยะมาทำเอง มันเป็นเรื่องที่แต่ก่อนเราก็คิดไม่ออกนะ พ่อครูบอกว่า 3 อาชีพภูษาติ จะไปกู้ยืมอย่างไร ไปทำปลูกผัก ปลูกหญ้า ไปทำขายะ กสิกรรมธรรมชาติจะไปกู้ชาติได้อย่าง เดียวนี้เราเห็นแล้วว่า เออ จริงเว้ย คนมันไม่มีจะกินมากขึ้น แล้วก็ป่วยกันสารพัด

ศิษย์เก่าที่มาเผาศพยายเอื้อธรรม เมื่อวานนี้ เขามีลูกคนหนึ่งถามเขาว่า ลูกคนเดียวพอหรือ เขาตอบ ท่านครับ ผมไม่อยากพาเขามาทุกข์ทรมานกับคนสมัยนี้ครับ มันน่ากลัวมาก เขาเป็นทนายความ ซึ่งมันก็อยู่ยากใจ

พวกเรา พ่อครูพามาสร้างสังคม สาราณียธรรม 6 เป็นสาธารณโภคที่อยู่ด้วยกันนี้ จึงเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลก ซึ่งโลกเขายังไม่รู้ว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์ ถ้าเขารู้แล้วมานี้ เขาฮือกันเข้ามาอย่างพ่อครูว่านะ ก็อย่าแย่งกันนะ เรารับไม่ไหว

พ่อครูว่า แคคนไทยยังไม่รู้เลย พูดทำไมคนทั้งโลก เทวนิยมคนไทยชาวพุทธแท้ๆ ยังไม่เคยรับรู้เลยชาวอโศกเป็นอย่างที่คุณว่า

สมณะฟ้าไท... แต่ถ้าอนาคตเขารู้ เข้ามา พวกเราใจดีด้วยเนาะ โอ้โฮ! ถ้าถึงตอนนั้นนะ เราต้องเข้มแข็งกว่านี้นะ ตอนนี้อย่าเข้มแข็งเพียงพอ

ถ้าฮือฮาเข้ามา เราก็อึ้งเหมือนกันแหละนะ ถ้าเราเข้มแข็งเพียงพอช่วยเขาได้ อะไรเขาได้ ก็เป็นไปตามลำดับไปเช่นกัน

ศาสนาพุทธนี้ อาตมาว่า โลกุตระนี้ไม่ฮือฮานะ อยู่กับพ่อครูมาก็ไม่เห็นจะฮือฮาตอนไหนเลย เพราะว่าโลกุตระมันขัดเกลาคคน ขัดใจคน ขัดกิเลสคน มันจะฮือฮายังไง มันจะตื่นเต้นเร้าใจยังงัย มันไม่นะ มากี่ถูกขัดเกลาลดเวลา มันจะฮือฮาถึงไหน ก็ต้องลดกิเลสอย่างเดียวเท่านั้น ถึงจะมาได้

วันนี้เรามาฟังพ่อครูกันต่อ ว่าเราจะทำอย่างไรให้เราเจริญขึ้น ๑ ในชีวิตที่เป็นโลกุตระธรรมต่อไป

พ่อครูว่า... วันนวมินทรมหาราช ก็มีนักกวีเขาเขียนมา

อิทธิบาทนั้น สำคัญไฉน

ธรรมิกราชแท้	คือใคร
ทรงชีพอยู่หนใด	บ่รู้
สีเชือกพจน์ของไผ	ได้พุท-ธชนเอย
ไขว่คว้าสีผู้	หลบลิ้งสังคมหรือ
มรรคแท้พิสูจนได้	ด้วยผล
จรรณาสืบหาชน	อโศกไข
สัลเลขะจิตจน	วิสุทธิ
ยังวิชาแปดให้	เกิดแล้วบ่เห็นหรือ
สรรพางค์ทรุดเสื่อมซ้ำ	ทุพพล
รังกิจผู้ร้อนชน	สัตว์ขาม
ห้วงโอฆะวังวน	วัฏฏ-สังสารเฮย
อายะยิ่งใหญ่ห้าม	หิตะแล้วจักเกิดหรือ
อิทธิบาทยังชีพให้	เลยชัย
มโหสถวิเศษใด	จักสู้
กำสรวลอัสน์ไหล	อนัตตะ
เชือกจักแย้งขมมผู้	ยึดถ้อยสัตถาหรือ
โลกเชษฐ์ฝากพลิกพื้น	โลกุตร์
คฤทธราชชาญยุทธ์	เลิศด้วย
ปรมัตถธรรมสุด	วิศิษฐ์
มัจจุราชจักให้ม้วย	ก่อนร้อยยี่สิบหรือ
บุญนิยมแผ่กว้าง	ทรงศรัย
โพธิกิจเกริกไกร	ทั่วหล้า
โพธิสัตว์สนองไข	นิคาหก
อมฤตธรรมถ้า	ชนกลืนจักเหลือหรือ

ศานตรสยังจิตให้
คืดกตั้งเวทย์มนต์
รื้อคมิวสิดเปื้อนปน
โคลงกาพย์ร้อยเรียงไว้

โสภณ
วิเศษไชร์
กักขพะ
เก็บเมี้ยนกระนั้นหรือ

อโศก สัมปวงโก

พ่อครูว่า... รู้สีกว่าจะฟังแล้วมันคงจะไม่รู้เรื่องกันทั้งนั้น ไขศัพท
แสงกันมากจริงๆ ก็ขยายความนิดนึง

ประโยชน์โพดผลสิ่งทีควรเป็นควรมีสิ่งดีอันจะเป็นกำไรเป็นราย
ได้เป็นสิ่งที่ควรมีควรเป็นควรได้มันจะเกิด ต้องพากเพียรมีอิทธิบาท
พยายามใช้ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสาแล้ว พยายามที่จะต่ออายุให้
มันเลยอายุขัย ไม่ว่าจะเป็ยารวิเศษไหนก็ไม่สู้มีอิทธิบาท ต้องต่อสู้
ถ้าต่อสู้ไม่ได้ก็กำสรवलน้ำตาไหล ก็พินาศไป ก็ซบหายไปหมด

เชื่อ ขยม คือ คน 2 คน คุณกับเรา ยึดถ้อยสัตถาคือยึดถ้อยคำ
พระพุทธเจ้า โลกเชษฐคือพระพุทธเจ้า ส่วน คฤธราชคือพญาแร้ง

เป็นวรรณกรรมโครงการร้อยเรียงเป็นเพลงอย่างหนึ่งเหมือนกัน
เอาไปไหน เอาไปซุกไปเมี้ยนไว้ใสคือเอาไปทิ้งที่ไหนหมด เอาไป
เชื่องไว้ใส เก็บไปไหนหมด เอาไปซ่อนไว้ไหนหมด

13 ตลา เดือนเด่นฟ้าอำลาสยาม

ตุลาคม ห้าเก้า ชาวสยาม ล้วนทรงความวิปโยค สุดโศกคัลย์
สิ้นองค์เดือน - เดือนฟ้า จอมราชันย์ เหลือตะวัน - ทับฟ้า ภราดร

คฤธราช วิศรุต ผู้สุดรักดี	บริรักษ์ ศาสตร์ไท้ ใช้คำสอน
ความพอเพียง นำพา พลากร	สร้างบวร นิवास ผู้ขาดทุน
ผลกำไร อาริยะ มหาศาล	อภิบาล ทานมัย ใช้คำหนุน

ธรรมิก - สังคม นิยมบุญ สืบสกุล โลกนาถ สร้างชาติไทย
เกิดโลกุต-ตระ เศรษฐศาสตร์ ปลดเปลื้องทาส ความรวย ด้วยวิสัย
แบบคนจน ทรงความ มั่นใจ จนรมเย็น เป็นไทย ไร้วัดตน

สามอาชีพ กุชาติ ยังศาสนให้ ศิวิไลซ์ เลิศล้ำ สัมฤทธิ์ผล
เกิดกองทัพ รับใช้ ประชาชน สร้างกุศล ด้วยจิต ผู้คิดพลี
ขอยอกร กัมศิระอภิวาท มหาราช ชาติเชื้อ ชินสีห์
ศิริกราน ปกเกล้า เจ้าชีวี องค์ภูมิ ภัทร นวมินทร์

อโศก สัมปรังโก 13 ต.ค. 2566

พ่อครูว่า... เอาละ ผ่านกวีการของอโศกสัมปรังโก ยากอยู่ เขา
ใช้ศัพท์แสงเยอะคนนี่ เราก็พอเข้าใจความสับสนฟัง

SMS วันที่ 11-12 ตุลาคม 2566

รสแท้ของอาหารไม่ใช่การขึ้นลงของจิตมีอุปาทานในสัญญา

_เพียรพองพุทธ กล้าจน . น้อมกราบนมัสการพ่อครูด้วยความ
เคารพอย่างยิ่ง ยอดอ่อนใบเหลียง กินสดมีรสชาติเหมือนไข่ต้มเลย
ค่ะ ทดลองกินแล้วที่สวนไผ่ปลั่งค่ะ, อโวคาโดสุกก็มีรสชาติเหมือน
ไข่, ดอกฟักทองสดก็เหมือนไข่ต้มด้วยเช่นกัน, กินหัวปลี “กล้วยนวล
ภูผา” ต้มลวกก็มีรสชาติเหมือนเนื้อไก่ กินโรยเกลือกับข้าว รสชาติดี
มาก เช่นกัน จิตก็พิจารณา เป็นเพราะสัญญาเดิม หรือเป็นเพราะ
รสชาติธรรมชาติแท้ๆ ของอาหารบางอย่างคะ เรื่องการกินอาหารที่
บ้านราช กินง่ายมาก มีให้เลือกหลากหลาย กราบขอบพระคุณดิน
แดนสัปปายะทุกๆ ที่ค่ะ

พ่อครูว่า...” *กินโรยเกลือกับข้าว รสชาติดีมาก จิตก็พิจารณา..*”

นี่นักปฏิบัติธรรม ที่ จิตก็พิจารณา

“เป็นเพราะสัญญาเดิม “ อันนี้ละ ภาษาพวกเราพูดกัน อธิบาย
ธรรมะ มามาก เป็นเพราะสัญญาเดิม นี่เราก็เป็นภาษาธรรมะ เราก็อธิบาย
แล้วว่าสัญญาคืออะไร เจตสิกเรา มันเป็นของเดิมสัญญาเก่า มันเป็น
เพราะอันนี้แหละมันขึ้นมาเล่นงานเรา มันอยู่ในความจำเก่า สัญญา
เดิมมันมากำหนด พอสัมผัสอะไรขึ้นมา...เออแล้ว!! สัญญาเก่าก็ขึ้น
มา ถ้าไอ้ที่สัญญาเก่ามันยังติดอยู่ ยังมีกิเลสอยู่ในสัญญา มันก็เออ
อีกแล้ว แหม!! นี่ของเคยชอบ ของเคยอร่อย อะไรต่ออะไรอย่างนี้นะ

พวกเราปฏิบัติธรรมก็พวกนี้แหละ เป็นพฤติกรรม พญฺชนะนี่ก็
 อาตมาก็สาธยายความหมายให้ฟัง ก็เป็นการปฏิบัติธรรม ไม่ใช่ไปนั่ง
 หลับตาไม่รู้เรื่องอะไร ก็หลับไป นี่แหละคือการปฏิบัติธรรม จรณะ
 15 วิชชา 8 โดยเฉพาะ นี่คือ อปฺปนฺนกปฏิบัติทา 3 แท้ๆเลย

“เป็นเพราะสัญญาเดิม หรือเป็นเพราะรสชาติธรรมชาติแท้ๆ
ของอาหารบางอย่างคะ”

รสชาติแท้ของอาหารมันก็ของอาหารสิ แต่เป็นเพราะคุณ
ขึ้นๆลงๆ ไอ้เนื้อมันก็อร่อยเหมือนไอ้เนื้อมันก็ไม่ใช่ธรรมชาติของ
อาหาร อาหารมันก็เป็นธรรมชาติของมันเป็น คุณต่างหากเล่า
ยังติดๆดั้นๆ กระด้ก กระด้ก.. กิเลสคุณทั้งนั้น ของอาหารมันก็
เป็นของมันเอง ของอะไรมันก็เป็นของมันอยู่

“อาหารที่บ้านราช” ที่นี้เขาเรียกว่า “ยิ่งกว่าเหลา” อีก ดินแดน
 สัปปายะทุกๆที่ ที่สบายทุกๆที่ พวกเราก็เป็นเช่นนี้

_ศรินวล อินปล้อง . น้อมกราบท่านพ่อครูสมณะ สิกขมาตุและ
ญาติธรรมคะ ลูกลด ละ เลิก กิเลสได้เยอะเลย ได้แล้วได้เลย ลูกเคย

นั่งหลับตาเดี๋ยวนี้อะไรไม่ทำแล้ว ลดอะไรไม่ได้ซักอย่าง ลูกจะหงายของ
ที่คว่ำ ทำทางโลกุตรทางนี้ทางเดียวค่ะ สาธุ ทำมา 4 ปี แล้วค่ะ ลูก
ขอหนังสือปัญญา 8 กับท่านฟ้าไทได้มา 2 เล่ม เลย์อ่านแล้ว 150
กว่าหน้า แล้วค่ะ สาธุค่ะ

พ่อครูว่า...”ลด ละ เลิก กิเลสได้เยอะเลย” สาธุ อนุโมทนา จริ
นนะ ให้มันจริงนะ อย่าไปหลงผิดหลงไหลละเมอ นึกว่าเราลดกิเลส
ได้ ตรวจสอบให้ดีๆ แต่พอรู้ตัวนี้ก็คงพอเข้าใจ

“ได้แล้วได้เลย” นั้นแน่! ได้แล้วได้เลยอีก

“ลูกเคยนั่งหลับตาเดี๋ยวนี้อะไรไม่ทำแล้ว” นี่ชัดเจน แต่ก่อนอาตมาก็
เคยนั่งหลับตามา ทั้งนั้นพวกเราส่วนใหญ่เคยนั่งหลับตามา
เพราะว่ามันหลอกมาก่อน มันครอบครองแล้ว ทุกวันนี้เป็นความผิด
ความเสื่อม ทุกวันนี้นั่งหลับตาเป็นความผิดความเสื่อม มัน
ครอบครองศาสนาพุทธไปแล้ว เพราะฉะนั้นก็ต้องไปผ่านด่านพวก
นั้นมาก่อนทั้งนั้นละ

นั่งหลับตา ทำมาแล้ว แล้วก็มารู้ดี บัดโธ! นั่งหลับตา ลดอะไรก็
ไม่รู้ นั่งหลับตาไม่รู้จักลดจักละอะไรหรอก พอมาปฏิบัติแล้วจึงรู้ว่า
โอโห! นั่งหลับตามาไม่เคยลดละได้แบบนี้

เอาเลย มันมีอะไรคว่ำอยู่ หงายขึ้นมาให้หมด ทำมา 4 ปีแล้วก็
เห็นผลบ้างแล้ว

หนังสือ “ปัญญา 8” อ่านหลาย ๆ เทียนะ

การพูดชมคนด้วยยศศักดิ์เป็นสิ่งที่นักปฏิบัติธรรมต้องงดเว้น

_ข้อทิพ หนูทอง . ตอนเป็นวัยรุ่น เคยเรียนที่มหาวิทยาลัยสงฆ์
แห่งหนึ่งที่อยู่ในวัดแถวบางลำภู กทม. เขาสอนทั้งพระและฆราวาส
คำสอนเบื้องต้น ฟังดูก็รู้ว่า..ทำได้..แต่พอเขาสอนขั้นสูงขึ้น ก็รู้ว่า..

ทำไม่ได้..พอดิฉันซักถามมาก ๆ เข้า อนุศาสนาจารย์เขาตอบไม่ได้
ตวาดด้วยเสียงอันดังว่า..คุณเป็นใคร ผมนักธรรมเอกนะ...ตั้งแต่นั้น
มา ดิฉันเลิกไปเรียน ไม่ได้โกรธ แต่รู้ว่าแม้แต่ทฤษฎีที่คนสอนเองก็ทำ
ไม่ได้ แต่คำสอนพ่อครูฟังแล้วทำได้จริงค่ะ รายการปรับทุกข์ปลุก
ธรรมที่พ่อครูก็เมตตาตอบคำถาม ทำให้เข้าใจวิธีปฏิบัติในชีวิต
จริง พ่อครูเทศน์ชั่วโมงครึ่งทั้งที่ท่านอาพาธ ดิฉันสงสารพ่อครูมาก
ถ้าท่านหายดีเมื่อไร นิมนต์เทศน์สองชั่วโมงนะคะ

พ่อครูว่า...”ตวาดด้วยเสียงอันดังว่า..คุณเป็นใคร ผมนักธรรม
เอกนะ “พูดแล้วก็นึกถึงเจ้าคุณโสภณ คณาภรณ์ มหาระแบบ พี่ชาย
ของจตุพร พรหมพันธุ์ แต่ก่อนนี้ก็ชั๊ดอาดมา บอกว่า “โพธิรักษ์เป็น
ใคร รู้ไหมว่าอาดมาเป็นใคร อาตมานะเปรียญ 6 นะ เป็นเจ้าคุณ
โพธิรักษ์เป็นใคร” อันนี้เรื่องจริงเลย เอ้..ทำไมคนพูดอย่างนั้นได้นะ
อาดมาก็นึกไม่ออกว่า ทำไมพูดมาอย่างนี้ (พูดกับนักข่าว) ไปชมคน
อื่นเขา แคบอกว่าเป็นใครไม่มีปัญหาหรอก แต่บอกแล้วไปชม
เขา เออ เอาตำแหน่งยศศักดิ์ฐานะอะไรต่างๆไปชมเขา

_สู่แดนธรรม... ท่านว่า โพธิรักษ์มีอะไร

พ่อครูว่า... ไม่ใช่ ไม่ใช่บอกว่ามีอะไร แต่เขาบอก ความเหนือ
โพธิรักษ์มีอะไร เขามีเหนือกว่าทั้งนั้น เปรียญก็ตั้ง 6 โพธิรักษ์มี
เปรียญอะไร เขาเป็นเจ้าคุณ โพธิรักษ์เป็นอะไร พระครูก็ได้เป็น
เดี๋ยวนี้ยังดีนิดๆ หน่อยๆ ได้เป็น “พ่อครู” (ฮาๆ) แต่พระครูไม่เคยเป็น

_สู่แดนธรรม... พ่อท่านก็เลยคุยกับพวกเราเองว่า ท่านจะรู้ไหม
ว่า “อาดมาไม่มีอะไร” นี่เป็นคำลึกซึ้งครับ

พ่อครูว่า... เรามาถามไล่พูดถึงคนนั้น คนนี้ เขาหาว่าทำไมเรา
ไม่แสดงธรรม อาตมาก็ง งง งง (พ่อครูไต่ดออกด้วย)

สมณะฟ้าไท... พ่อครู เมื่อก็เขาบอกสงสารใช้ไหม แต่ว่า ก็บอกว่าพ่อครูหายเมื่อไหร่ให้แสดงธรรม 2 ชั่วโมง ถ้าบอกว่าพ่อครูเลิกแก้เมื่อไหร่ก็จะเทศน์ 2 ชั่วโมงเมื่อนั้น แล้วจะเลิกแก้ได้ไหม ...ไม่ได้ แก่แล้วแก่เลยนะ แก่แล้วไม่มีใครเลิกแก้ได้

พ่อครูว่า... อาตมาถึงไม่ยอมแก่ เพราะเดี๋ยวแก่แล้วแก่เลย เลยไม่ยอมแก่

_สู่แดนธรรม... ตะกี้ถึงคำว่า เมื่อไหร่ที่พ่อท่านจะเทศน์ซักที

พ่อครูว่า... คนเขาวาเมื่อไหร่พ่อท่านจะเทศน์ซักที (ทำไมเราไม่แสดงธรรม) แต่ก่อนนี้ใหม่ๆ เหมือนกันเราก็พูดไปอย่างนี้บรรยาย แล้วคนที่มานั่งฟังบอกว่าเมื่อไหร่จะเทศน์สักทีละเจ้าคะ ไ้อ้เราก็ เอ.. เราก็ไม่ได้สวดมนต์นะ จะบอกว่าเราไม่เทศน์ได้อย่างไร เราก็บรรยายอยู่นี้ แล้วบอกว่าเราไม่เทศน์ เขาเข้าใจว่าเทศน์นี้จะต้อง ว่า “ต่อไปนี้อาตมาภาพ จะได้แสดง พระธรรมเทศนา” ต้องมีทำนองมีอะไรไปมีลีลาอย่างนี้เขาถือว่าเป็นการเทศน์ แต่การพูดภาษาธรรมดา สำเนียงคนต่อคนฟังกันนี้เขาบอกว่าไม่ใช่เทศน์ เทศน์ต้องใช้อย่างนั้น

นี่คือสัญญากำหนดหมาย เขายึดถือว่า ต้องอย่างนี้ เช่น อย่างนี้ต้อง กว้างเตี้ยวตั้มยำต้องใส่พวกพริกป่น น้ำตาล น้ำส้ม อะไรอย่างนี้ ต้องอย่างนี้ ถ้าไม่จันยังไม่เรียกว่าตั้มยำ อย่างนี้ยังไม่เรียกว่าเทศน์ ยังไม่ครบเครื่อง

_สู่แดนธรรม... เขานี้กว่า พ่อท่านคุยก่อนเทศน์सानเลย

พ่อครูว่า เออ นี่เหมือนคุยก่อนเทศน์ชะนานไม่เทศน์สักที นี่แหละสัญญามนุษย์ก็กำหนดไปได้เรื่อยๆ

หากอาตมากลับไปเทศน์ 2 ชั่วโมงได้อีกทีก็ดี แต่ทุกวันนี้ก็ไม่ได้เทศน์เลย 2 ชั่วโมงเท่าไหนหรือหก ชั่วโมงครึ่งก็ไม่ค่อยได้เทศน์

เท่าไร ส่วนมากก็เลยชั่วโมงครึ่ง เบรกไม่ค่อยดี พอเครื่องติดแล้ว เบรกไม่ค่อยอยู่ ยิ่งพระพุทธเจ้าเข้าทรงแล้วด้วย..โอ้โห!

สภาพลึงลมอมข้าวพองของโพธิสัตว์ก็ต้องรับวิบากด้วย

_เสียง อีสระ . กราบนมัสการพ่อท่านครับ ผมขอกราบเรียนสอบถามพ่อท่านว่า ทำไมผู้ที่บรรลุอรหัตต์ในชาติก่อนแล้ว เมื่อมาเกิดในชาติใหม่ ในชาติต่อมาก่อนสภาวะบรรลุอรหัตต์จะเกิด จึงต้องอยู่ในสภาพ ลึงลมอมข้าวพอง ก่อนครับ จะเป็นการต้องชดใช้วิบากเก่า หรือเปล่าครับ และก่อนสภาวะบรรลุอรหัตต์จะเกิด หากมีการสร้างกรรมใหม่ กรรมนั้นจะมีผล ต้องชดใช้วิบากใหม่ไหมครับ กราบนมัสการครับ

พ่อครูว่า...ถามคำถามนี้ เป็นคำถามที่พยายามจะล้วงความรู้ในกรรมวิบาก ซึ่งเป็นเรื่องอจินไตย พระพุทธเจ้าก็ตรัสไว้ว่าเป็นอจินไตย มันก็ไม่ง่ายที่จะเข้าใจ ก็ขออธิบายบ้าง

ที่จริงอาตมาเข้าใจดีและจะพยายามอธิบายให้ฟัง

ประเด็นที่ถามนี้ก็คือ กรรมวิบากในชาติของผู้ที่บรรลุอรหัตต์แล้วในชาติก่อน มาเกิดชาติใหม่ พอมาชาตินี้เหมือนยังไม่มีควมบรรลุอรหัตต์ ยังเป็น “ลึงลมอมข้าวพอง” อยู่เนี่ย ยังไม่รู้ว่าตัวเองบรรลุอรหัตต์ จะต้องมาเป็นอันนี้จะต้องมาเป็นลึงลมอมข้าวพอง ก่อน ในชาติต่อมาๆ หมด

แม้แต่พระพุทธเจ้า ในชาติที่เป็นสิทธัตถะนั้นแหละ ท่านก็มีลึงลมอมข้าวพองของท่าน เช่น ก็ยังไปอยู่ทางโลก ยังไปแต่งงานมีลูก หรือแม้แต่ไปทางธรรมะก็ยังไปออกป่าอีก 6 ปี อย่างนี้เป็นต้น ก็คือสภาพที่มันยังไม่ใช้ภาวะที่บรรลุธรรม ไม่ใช่ภาวะที่สมบูรณ์แบบของชีวิตจริง ที่ท่านได้มาแล้วแต่ชาติปางก่อน

พระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นมาเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ ไม่ได้มาปฏิบัติธรรมอะไร เพราะว่าท่านถ้วน ท่านเต็มมา เป็นแต่เพียงว่าชาติที่ท่านเกิดมานั้นท่านอุบัติขึ้นมาเพื่อประกาศศาสนา ท่านไม่ได้ปฏิบัติธรรมอะไร เพราะทุกอย่างท่านเต็มมาแล้ว เต็มมาแล้ว เป็นโพธิสัตว์ ผ่านชั้น 8 มาเป็นชั้น 9 เต็มมาแล้ว เหมือนอย่างที้อาตมาเคยอธิบายให้ฟังว่า

พระพุทธเจ้าหรือไม่ใช่พระพุทธเจ้า เป็นโพธิสัตว์ใหญ่บางองค์บำเพ็ญไปถึงชั้น 9 มีสัมมาสัมโพธิญาณเท่าเทียมกับพระพุทธเจ้า ท่านบำเพ็ญได้แล้ว แต่ท่านไม่ปรากฏตัว ท่านปรินิพพานเป็นปริโยสานไปส่วนตัว ไม่มีใครรู้ด้วย เพราะท่านไม่ได้ประกาศ แล้วก็ไม่มีใครที่สูงกว่าท่านที่จะมารู้ท่านอีก จึงไม่มีใครรู้ท่าน แล้วท่านก็ปรินิพพานเป็นปริโยสานไป มีไม่น้อย

เพราะฉะนั้น **ผู้ที่เป็พระพุทธเจ้าที่บรรลุพระสัมมาสัมโพธิญาณ ผู้ใดประกาศต่อโลก จึงเป็นจึงปรากฏเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าองค์ใดองค์หนึ่งขึ้นมา** ส่วนผู้ที่ไม่ได้ประกาศตนเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีเยอะ เพราะจริงๆ แล้ว คนพินๆ คนปุณชนก็จะคิดวาก็เป็นพระพุทธเจ้าแล้วได้ตำแหน่งแล้วทำไมไม่ประกาศเล่า เสียตายของตายซัก คุณก็ไปคิดอย่างคุณ พระพุทธเจ้าท่านไม่มีเลย คุณจะไปคิดว่ามันเป็นยศเป็นศักดิ์เป็นฐานะ มันเป็นอย่างไรที่น่าเลื่อมใส น่าติดใจ น่าจะต้อง แหม จะต้องยืนยันว่าข้าพระพุทธเจ้านะจะ ะไรอย่างนี้ คุณว่าท่านมีไหม ท่านก็ไม่มี ท่านไม่เหมือนกับที่คุณคิด นี่คุณไปคิดแทน

เป็นแต่เพียงท่านพิสูจน์เพื่อที่จะรู้ของท่านเองเท่านั้นเอง ส่วนท่านจะทำหน้าที่ ท่านจะทำอย่างนั้นๆ ก็เรื่องของท่าน ใ้เป็นเรื่องเกินคิด อจินไตย เป็นเรื่องสุด

อาตมามาชาตินี้มาประกาศโพธิสัตว์ 9 ระดับ ประกาศอรหันต์อีก 6 ระดับ ไม่มีใครพูดหรงอก ไม่มีใครมาแยกแยะ ไม่มีใครมาอธิบาย พวกนี้ แล้วเรื่องเหล่านี้อาตมาขอยืนยันว่าไม่ใช่เรื่องพูดพล่อย พูดเล่น พูดผิดความจริง ขอยืนยันว่าไม่ผิดความจริง แต่ความรู้เหล่านี้เป็นความรู้ของอาตมาที่เป็นโพธิสัตว์ระดับ 7 ที่สามารถรู้ในความ เป็นระดับ ความเป็นระดับ ลำดับ อย่างน่าอัศจรรย์

เพราะฉะนั้นคนที่ไม่รู้เรื่องก็จะบอกว่าไม่รู้เรื่องมาพูดอะไร แต่ คนที่พอรับได้ก็จะเห็นว่า รู้ได้ขนาดนี้เขี้ยวหรือ น่าอัศจรรย์นะ..ใช่ ไหม เป็นเรื่อง..โอ้โฮ! มีนัยยะละเอียดลึกซึ้งซับซ้อนขนาดนี้เขี้ยว หรือ ใช่ไหม จะเป็นอย่างนั้นจริงๆ คนเรา ฉะนั้นคนที่เขาไม่เข้าใจ ไม่ เชื่อถือ ไม่ยอมรับเขาก็ไม่พิจารณาอะไร ส่วนพวกที่เข้าใจ มีปฏิภาณ ปัญญาพอฟังแล้ว โอ้โฮ! แล้วเขาฟังแล้วจริงๆ พอรู้ไหม พวกคุณพอ รู้ไหม อาตมาไม่ได้ดูถูกพวกคุณนะ พวกคุณไม่ใช่เป็นโพธิสัตว์ ที่ เป็นระดับอย่างที่อาตมาว่า ใช่ไหม แต่พอรู้พอเข้าใจได้ ใช่มั๊ย ไม่ใช่ เรื่องพูดสับสนไปมา ที่จริงรู้ละเอียดลออขึ้นดีด้วย ไม่ใช่สับสน นะก็ ศึกษาไปแล้วก็จะรู้

สมณะฟ้าไท... เขาถามประเด็นว่า คนที่เป็นโพธิสัตว์ ตอนที่ เป็นลิงลมอมข้าวพอง จะมีผลวิบากต่อการดำเนินชีวิตตัวเองไหม

พอครุว่า... เป็นสิ เป็นทั้งตนเองต้องรับวิบาก แล้วก็ต้อง ทำให้ดีกับวิบากที่ตนทำ รับมีอดีๆ มันมีมาคุณก็ต้องประพฤติให้ดีๆ อย่าให้มันเป็นอกุศล อย่าให้เป็นวิบากที่มันซับซ้อนที่เราจะต้องเป็น วิบากไม่ดีเป็นอกุศลไปอีก มันก็ให้ผลแก่เรา ใช่ไหม ถ้ามันเป็นกุศล ก็ให้ผลแก่เรา แต่ไม่ใช่ที่เราติดกุศล แต่ควรทำให้เป็นกุศล ไม่ควร ทำให้เป็นอกุศล..ใช่ไหม มันเป็นสัจจะ

กุศล อกุศลนี้มันเป็นโลกีย์ ถ้าบาปกับบุญ มันเป็นโลกุทธะ อันนี้ก็แยกให้ฟังเยอะ

คำว่า บาปกับอกุศลนี้ กุศลเป็นสมบัติ บาปเป็นวิบัติ เพราะฉะนั้นถ้ามีบุญ บุญก็จะเป็นพลังงานจิตที่กำลังดับไปหมดเลย เพราะฉะนั้นเมื่อมันหมด มันก็จะหมดทั้งบุญและบาป ปุญญปาปปริกชีโน ก็สิ้นไปทั้งหมดบุญบาป

เพราะฉะนั้นผู้ที่หมดอกุศลแล้ว ผู้ที่หมดอกุศลแล้ว ผู้ที่หมดบาปด้วย เอาอย่างนี้ก่อน **ผู้หมดบาปคือหมดกิเลส** นี่เอามาพูดก่อน **ที่จริงผู้หมดบาปมันจะหมดก่อนอกุศลไม่ได้ อกุศลต้องหมดก่อน**

ทีนี้พูดให้ฟังว่า ถ้าผู้ที่หมดบาปแล้ว อกุศลไม่ต้องพูดเลย เพราะท่านหมดไปก่อนแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าผู้ใดยังมีบาป ทำกุศลได้อยู่ ผู้มีบาปนี้ยังทำกุศลได้อยู่ บาปนี้คือกิเลส

บาปนี้คือกิเลส ผู้ที่กิเลสยังมีอยู่ ก็ยังทำได้ ทำกุศลได้ ผู้ยังมีกิเลสอยู่อย่างพวกคุณยังไม่หมดกิเลสทีเดียว ก็ยังทำกุศลได้ใช่ไหม แต่**ผู้หมดกิเลสหมดบาปแล้ว ไม่มีจะไปทำอกุศลนั้นแน่นอนอยู่แล้ว**

เพราะฉะนั้น ทุกกรรม ที่ผู้หมดบาปแล้ว สัพพปาปัสสอกรรมัง(ไม่ทำบาปทั้งปวง) จะไม่ทำแล้วอกุศล ไม่มีแล้ว เพราะฉะนั้น กุศลลัสสูปสัมปทา(ทำกุศลให้ถึงพร้อม) **กรรมทุกกรรมของผู้ที่หมดบาปหมดกิเลสไม่มีหรืออกุศล กรรมทุกกรรมเป็นกุศลทั้งนั้น** นี่คือนัยยะอันละเอียดที่แปล”โอวาทปาฏิโมกข์ 3 “

จากคำถาม **“สิ่งลมอมข้าวพอง”** ต้องมี เป็นพลังฤทธิ์ของโลกีย์หนึ่งประการ เป็นวิบากของแต่ละคนอีกประการหนึ่ง พลังฤทธิ์ของโลกีย์เกิดมายังไงคุณยังไม่เคยสงสัยก็ต้องถูกพลังงานอำนาจของโลกีย์

ครอบงำ พาไป จะเก่งขนาดไหน อย่างพระพุทธเจ้าก็ยังไม่พ้น
 อาตมาก็ยังอยู่ในสังสารอยู่ทางโลกตั้ง 36 ปี ออกไปไปอีกเหมือน
 กัน แต่ไม่นาน ไม่เหมือนพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าท่านมีวิบากของ
 ท่านก็ว่ากันไป ก็ท่านอยากไปว่าพระพุทธเจ้าก็สสปะทำไม ท่านก็
 วิบากของท่านไป

หมายเหตุ

พระพุทธเจ้าตรัสไว้...เราเป็นผู้ชื่อว่า โชติปาละ ได้เคยกล่าวกับพระสวด พระนามว่า
 กัสสปะ ว่า “การตรัสรู้เป็นของได้โดยยาก ท่านจะได้จาก โพธิมณฑลที่ไหน โพธิญาณ
 ท่านได้ยากอย่างยิ่ง” ด้วยผลแห่งกรรมนั้น เราได้บำเพ็ญทุกกรกิริยาเป็นอันมาก สิ้น
 เวลา ๖ ปี เราถูกบรรพกรรมตัดเดือนแล้ว (ปัพพกัมเมนะ โจทิต) จึงแสวงหาโพธิญาณ
 โดยทางผิด เรามิได้บรรลุการตรัสรู้โดยทางนั้น บัดนี้เราเป็นผู้สิ้นบุญสิ้นบาป(บุญ
 ปาปปริกขีณ) (พตปฎ. เล่ม ๓๒ ข้อ ๓๙๒)

ต้องสำนึก จะเกิดมีความละเอียดในการเพากิเลส

__สว่างแสง ขวัญดาว . น้อมกราบนมัสการพ่อครูด้วยความ
 เคารพอย่างสูงสุดค่ะ ลูกตั้งจิตว่า 12 ต.ค. นี้จะเดินทางไปช่วยงาน
 เทศกาลเจที่บ้านราช อุบลราชธานีค่ะ

ในขณะ 15 ตรงหัวข้อธรรม 7 ลูกซาบซึ่งอย่างมากกับคำว่า
 "สำนึก" เพราะคำว่า นี้ "สำนึกๆ" ที่นำไปสู่การเพากิเลสใช้ใหม่คะพ่อ
 ครู น้อมกราบนมัสการพ่อครูด้วยความเคารพอย่างสูงสุดค่ะ

พ่อครูว่า...ลูกซาบซึ่งอย่างมากกับคำว่า "สำนึก" ดีมากเลย ดี
 มาก คำนี้คุณฟังออกและเข้าใจ อาตมาส่ำทับลงไป แล้วก็ชัดเจน

“เพราะคำว่า นี้ "สำนึกๆ" ที่นำไปสู่การเพากิเลสใช้ใหม่คะ “ถูก
 ต้อง ถ้าคุณไม่สำนึก คุณไม่เกิดศรัทธา คุณไม่ละอายต่อสิ่งที่คุณ
 ผ่านมาว่า เรานึกว่าอันนี้ถูกต้องอันนี้ดีแต่มันสำนึกแล้วรู้ว่า “อัยยา ไฉ
 นี่มันผิด นี่มันยึดถือ นี่มันยังเป็นกิเลส ยังเป็นอุปกิเลส” อะไรก็
 แล้วแต่ คุณสำนึกอย่างนี้ขึ้นมา

ไปยึดไปเข้าใจผิดก็จะอายตัวเอง เช่น คนเข้าใจว่าอาตมานี้ เป็นเทวดา หัดเป็นคนผิด พอรู้เข้า “อัยย่ะ!..ไม่ใช่ แท้จริงเป็นผู้ถูก ไม่ใช่เทวดา หัดเลย เป็นสัตว์บุรุษอีกต่างหาก” คนที่รู้สึกจริง เกิดภูมิปัญญา เกิดปฏิภาณอย่างนั้นจริงขึ้นมา เขาจะสำนึกอายจริงๆ

เพราะฉะนั้นตราบใดที่เขายังไม่เข้าใจ ยังไม่มีภูมิปัญญา รู้ เขาจะไม่สำนึก เขาจะไม่อาย นี่เป็นเครื่องขี้บ่ง เป็นเครื่องขี้บอก สำหรับผู้ที่ผิด สำหรับผู้ที่ถูกก็แน่นอนเข้าใจถูก ก็ต้องรู้ว่าสัตว์บุรุษ ถูกตัวถูกตน ก็จะไม่ผิด ก็ไม่มีปัญหาอะไร แต่ถ้าผิด ที่นี้จะยังง

มันก็มีอีก 2 อย่างคือเจ้าตัวที่เข้าใจเอง กับผู้ที่เรารู้ว่าท่านผิด จริงๆแล้วคุณถูกหรือคุณผิด คนที่คุณเข้าใจว่าผิด นั้นถูกหรือผิด จริงๆแล้วใครกันแน่ถูก ใครกันแน่ผิด เพราะมันขัดแย้งอยู่ในตัวของ คุณ

ส่วนคนที่ไม่ขัดแย้ง-เข้าใจถูก ผู้ที่ดี ผู้ที่เป็นสัตว์บุรุษ ผู้ที่ถูก เข้าใจแล้ว เข้าใจแล้ว ก็รับรอง เคารพนับถือ หรือคุณเป็นผู้ถูกคุณก็ต้องเข้าใจคนถูกสิ คุณเป็นผู้รู้คุณเป็นผู้ถูกก็ต้องเข้าใจผู้ที่ถูกสิ คุณจะเข้าใจผู้ที่ถูก เป็นคนที่ผิดได้ยังไง เพราะฉะนั้นถ้าคุณยังขัดแย้งอยู่ ผู้หนึ่งถูก คุณต้องผิดแน่

ผู้ยังมีความเข้าใจผิดเข้าใจไม่ได้ ไม่จบในตัว คุณนั้นแหละ ผู้ที่ไม่จบในตัวนั้นแหละ ยังมีขัดแย้งอยู่ แต่อาตมาไม่ขัดแย้ง อาตมารู้ว่าผู้ผิดคือผู้ผิด ผู้ถูกคืออาตมา แล้วอาตมาจะไปขัดแย้งทำไม เพราะผู้ผิดคือผู้ผิด อาตมาผู้ถูก อาตมาไม่ขัดแย้ง ที่ไม่ขัดแย้งไม่ใช่ที่เราไปชมไว้ เป็นผู้สูงส่งกว่า แต่เรารู้ว่าท่านมีภูมิแค่ไหน ท่านมีความรู้อะไรออกมา เรารู้ได้ว่าท่านมีผิด เพราะรู้ว่าท่านผิดอยู่

ผู้ถูกจะรู้ความผิดในผู้ผิด ส่วนผู้ผิดนั้นไปเข้าใจความรู้ของผู้ถูกไม่ได้ เพราะยังหลงความผิดของความผิดตัวเองอยู่

ยังโง่อยู่ ก็ยอมไม่มีสิทธิ์ที่จะไปรู้ความถูกของผู้ถูก เพราะคุณ ยังโง่อยู่

ชัดเจนไหม แค่ว่าคุณโง่ถ้าไม่มีสภาวะจะมานะ ถ้าไม่มีสภาวะ
จริงคุณจะมาแยกแยะอย่างนี้ให้ฟัง ถ้าคุณไม่มีสภาวะจริงรับรองคุณ
เมาตกใต้ถุนเองเลย

*_Udon Kholangklang อุดร ขอล่างกลาง . กราบนมัสการพ่อ
ครู สมณะ สิกขมาตุ ชาวอโศก ท่านสมณะพุตถูก ผมขอบพุตความ
จริง เขาพุตแบบโลกตัวตน ผมพุตตาม ตา หู จมูก ลิ้น ร่าสรีระ
สัมผัส เอาใจสัมผัส มีสติอยู่กับกายตามจริง เขาตามตัวตนเลยพุต
น้อย สาธุ*

พ่อครูว่า...”พุตแบบโลกตัวตน” นั้นแน่! ใช้ภาษาธรรมะด้วย
“เขาตามตัวตนเลยพุตน้อย” เขาตามตัวตน คือคนที่เขาพุตอยู่นั้น
เขาไม่รู้เรื่อง จะไปพุตกับเขา ก็เลยพุตกับเขาน้อย ก็เลยพุตน้อย

คนนี้พุตมา ใช้ศัพท์เรียงมาสั้นๆ สั้นๆเหลือเกิน อาตมาต้องแปล
พุตไทยต้องแปลไทยเป็นไทย เอา ก็แสดงว่าพอเข้าใจแล้ว ก็ไม่
ต้องไป ก็น่าสงสารผู้ที่เขายังไม่เข้าใจ ก็ช่วยกันไป

กัลยคุณหลังความตายคือจิตรับวิบากทุกข์

*_siripan suntreerat ศิริพันธ์ สุนทรรัตน์ . โลกหลังความตาย
ยังมีกัลยคุณไหมคะ*

พ่อครูว่า... อาตมาชักจะไม่มีภูมิจะตอบคุณแล้วนี่ ถ้ามองเรื่องโลก
หลังความตาย และโลกหลังความตายจะมีกัลยคุณหรือไม่ ถ้ามานะ
เออๆ พอจะมีปฏิกิริยาตอบ

มี สำหรับคนที่มีวิบากบาปเยอะๆ พอคุณตายไป หลังความตาย คุณก็ต้องมีกสิยัคของคุณแน่เลย คุณต้องสู้กับนรกผีเปรต ผีนรก ผีอะไรต่ออะไรที่คุณสร้างวิบากบาปไว้ คุณต้องมีกสิยัคของคุณเลย นี่ตอบอย่างพอเข้าใจได้ใช่ไหม คุณต้องมีแน่นอนเลย

เพราะจริงๆมันเป็นเรื่องจิต **จิตของใครทำกรรมอะไรไว้ วิบากอะไรไว้ มันไม่หนีคุณหรอก มันเล่นงานคุณแน่**

เพราะฉะนั้นคุณจะใช้ศัพท์คำว่ากสิยัคเป็นเรื่องของโลก วิบากของคุณนี้ มันต่อสู้กับไอ้เรื่องนรกจกเปรต อะไรต่ออะไรที่ทุกข์ร้อน เหมือนกับอยู่ในกสิยัคของคุณ มันเป็นแน่

อธิบายความแล้วนะว่า..มี **กสิยัคหลังความตาย คือลักษณะของจิตที่คุณจะต้องเผชิญกับวิบากทุกข์ วิบากบาป วิบากอกุศล ที่คุณสร้างไว้**

ปฏิบัติธรรมต้องมีมาตรวัดของจิตคือ เจโตปริยญาณ 16

_Kanpai ST SC แก่นไพร . กราบนมัสการพ่อครูค่ะ กราบนมัสการท่านสมณะสิกขมาตุด้วยความเคารพ ฟังพ่อครูบ่อย แต่ไม่ถึงจิต เอาคำสอนมาใช้ไม่ได้ เพราะปัญญาเรายังไม่ถึงใช้ใหม่ค่ะ

พ่อครูว่า...พยายามทำความเข้าใจ อาตมาก็ฟังเข้าใจที่คุณพูดก็น่าเห็นใจ เพราะอาตมาขอยืนยันว่า อาตมาพูดคำสอนนี้มันเป็นโลกุตตรธรรม มันไม่ถ่วงนัก ก็พยายาม อาตมาก็เข้าใจให้คุณรู้ตัว ฟังบ่อยอยู่แต่ยังไม่ถึงจิต

คำพูดของคุณนี้ คุณบอกว่าคุณเข้าใจคำสอนอาตมา ฟังเข้าใจ แต่ไม่ถึงจิต อันนี้เป็นความรู้ของคุณแล้ว เพราะฉะนั้นพยายามศึกษาเรียนรู้ให้ดีกว่า เมื่อคุณเองมีปัญญาหรือปฏิภาณหรือสัญญากำหนด

อ่านเข้าไปถึงจิตในจิต โดยเฉพาะจิตในจิตนี้ เจโตปริยญาณ 16 ไปถึงจิตในจิต รู้จักอาการของจิต แล้วก็แยกอาการของจิตได้

เจโตปริยญาณ ๑๖

คือความรู้รอบถ้วนในสภาวะต่างๆของจิต

คือการกำหนดรู้ใจสัตว์อื่น (รู้สัตว์ชั้น-ต่ำสูงในจิตตน-ปรสัดตานัง) รู้บุคคลชั้นต่ำ-สูงอื่นๆ ในจิตอารยของตน(ปรปคคลานัง) เป็นปรมัตถ์

๑. สราคะจิต (จิตมีราคะแล้ว ก็รู้ว่าจิตมีราคะ)
 ๒. วิตราคะจิต (จิตไม่มีราคะแล้ว ก็รู้ว่าจิตไม่มีราคะ)
 ๓. สโทสะจิต (จิตมีโทสะแล้ว ก็รู้ว่าจิตมีโทสะ)
 ๔. วิตโทสะจิต (จิตไม่มีโทสะแล้ว ก็รู้ว่าจิตไม่มีโทสะ)
 ๕. สโมหะจิต (จิตมีโมหะแล้ว ก็รู้ว่าจิตมีโมหะ)
 ๖. วิตโมหะจิต (จิตไม่มีโมหะแล้ว ก็รู้ว่าจิตไม่มีโมหะ)
 ๗. สังขิตตจิต (จิตหดหู่ ก็รู้ว่าจิตหดหู่ จิตเกร็ง-จับตัวแน่น หด คมเคร่งอยู่)
 ๘. วิกขิตตจิต (จิตฟุ้งซ่าน ก็รู้ว่าจิตฟุ้งซ่าน จิตกระจาย-ดิ้นไป ฟุ้ง จับไม่ติด)
 ๙. มหัคคตจิต (จิตสูงขึ้น รู้ว่าจิตเจริญยิ่งใหญ่สูงขึ้นแล้ว)
 ๑๐. อมหัคคตจิต (จิตไม่สูงขึ้น รู้ว่าจิตไม่สูงขึ้น)
 ๑๑. สอฺตตรจิต (จิตมีดีอื่นยิ่งกว่า รู้ว่ายังมีดียิ่งกว่านี้)
 ๑๒. อนฺตตรจิต (จิตไม่มีดีอื่นยิ่งกว่า รู้ว่าจิตไม่มีจิตอื่นยิ่งกว่านี้แล้ว)
 ๑๓. สมาหิตจิต (จิตตั้งมั่น รู้ว่าจิตตั้งมั่นเป็นประโยชน์ดีแล้ว - สมาริขของพุทธ)
 ๑๔. อสมาหิตจิต (จิตไม่ตั้งมั่น รู้ว่าจิตยังไม่ตั้งมั่นไม่เป็นประโยชน์)
 ๑๕. วิมุตตจิต (จิตหลุดพ้น รู้ว่าจิตหลุดพ้นแล้ว)
 ๑๖. อวิมุตตจิต (จิตไม่หลุดพ้น รู้ว่าจิตยังไม่หลุดพ้นสิ้นเกลี้ยง)
- (พระไตรปิฎก เล่ม ๙ “อัมพปฎกสูตร” ข้อ ๑๖๓)

เจโตปริยญาณ 16 สราคะ สโทสะ สโมหะ แล้ว**คุณพึงธรรม**ไป แล้ว**คุณสามารถทำ อปฺณณกปฏฺฐา 3 มีวิธีข้อปฏิบัติ**ที่มัน “เออ! มันทำให้กิเลสลดได้” คุณก็รู้ว่า “โห้..เราพอทำให้กิเลสลดได้แม้ปัจจุบันนี้ทำนี่ โห้! ลดลงได้บ้าง ลดได้เห็น” อ่าน**อาการจิตในจิตออก อย่างนี้** ก็เห็น สราคะ มาเป็น วิตราคะ หรือ

เห็นโกธ สโทสะ คุณก็เห็น “เออ! มันลดโทสะได้ วิตโทสะ เออ!”
 คุณเห็นจิตในจิต อ่านจิตในจิตอย่างนี้แหละ ได้ เพราะฉะนั้น
 พิจารณาภายในกาย เวทนาในเวทนา จิตในจิต พอไปถึงจิตในจิตมัน
 จะมีสูตรของ เจโตปริยญาณ 16 จะรู้จิตตัวเอง ลดราคะ โทสะ โมหะ
 ได้

มันได้หรือมันยังไม่ได้ แต่มันกลายเป็น “สังขิตตจิตต” หรือ “วิก
 ขิตตจิตต” ตามตระกูลจิตของคุณ ได้อยู่แต่มันยังไม่ได้ ยังไม่ดียังทำ
 อยู่ อ้อ! ยังไม่กระจัดกระจาย สังขิตตจิตต ถ้าวิกขิตตจิตต นี่
 กระจัดกระจาย จับไม่ติด มันคนละแบบ พอรู้ตัวเองว่า ยังจับเนื้อ จับ
 หนัง จับสัจจะยังไม่เป็น ยังไม่ได้รายละเอียด สรุปร่างๆ สังขิตตจิตต
 กับ วิกขิตตจิตต ไม่ได้ คุณก็ต้องศึกษาให้มันยิ่งใหญ่กว่านั้น
 “มหัคคต” มหะ+อัคคะ ทั้งมาก ทั้งอัคคะ-เลิศยอด ทำให้มันได้ ให้
 มันมหัคคตะ ทำไม่ได้มันก็ยังเป็น”อมหัคคตะ”อยู่นั้นแหละ คุณ
 กัดองศา จนนมันได้ จนนมันเป็น มหัคคตะ ขึ้นเรื่อยๆ ดีขึ้นๆ ไป ก็เรียก
 ด้วยศัพท์ว่า สอตรังจิตตัง เป็นจิตที่ดีเจริญขึ้นๆเรื่อยๆ แต่เราจะรู้จิต
 ของเราเองว่า ดีกว่านี้ยังมีอีก ยังไม่จบ ยังไม่เป็น อนุตตรังจิตตัง นี่ก็
 คือเป็นมาตรวัดของการปฏิบัติธรรม

ถ้าคุณเข้าใจอย่างที่อาตมาอธิบายมาถึง 12 ตัวแล้วนี้ อนุตตรัง
 จิตตัง คุณมีหวังเป็นอรหันต์ ปฏิบัติไปเถอะ ถ้าคุณทำแล้วก็รู้จิตตัว
 เองมาถึงขนาด “โอ! จิตดีแล้วนะนี่ สอตรังจิตตัง แล้ว แต่ยังไม่ อนุต
 ตรังจิตตัง ยังไม่สูงสุดก็ทำต่อจากที่คุณเคยทำมานี้ จนนกว่ามันจะ
 บริบูรณ์ เป็นสมาหิตะ เป็นวิมุตติ วิมุตตังจิตตัง หรือสมาหิตังจิตตัง คือ
 ตั้งมั่นเป็นสายเจโตสมบุรณ์แบบ สมบุรณ์จิตสะอาด ตั้งมั่น แข็งแรง วิ
 มุตติหลุดพ้นด้วยปัญญาและเจโต เป็นอุภโตภาควิมุตติ

นี่แหละคือ มาตรฐานเจโตปริยญาณ 16 ถ้าใครไม่มีมาตรฐานนี้ ไม่รู้รายละเอียดเหล่านี้ เอาละ คุณอาจจะไม่รู้รายละเอียดเหมือน อย่างที่อาตมาพูด เหมือนอย่างพระพุทธเจ้าตรัสไว้เป็นพยานนะ ไว้ให้เป็นพระสูตรเลย ผู้ไม่มีปฏิสัมภิทาญาณ อาตมานี้สาย ปฏิสัมภิทาญาณโดยตรงก็เลยเข้าใจหมด อธิบายให้ฟังโดยละเอียด ใดๆได้ (ปฏิสัมภิทาญาณคือความรู้แตกฉาน ๔ ด้าน อัตตะ, ธรรมะ, นิรุตติ, ปฏิภาณ)

ผู้ที่มีอยู่ มีความรู้ ญาณปัญญา เจโตปริยญาณ 16 ได้ แต่จับมา แยกแยะเป็นชิ้นๆๆ เหมือนอย่างอาตมาอธิบายไม่ได้ แต่เข้าใจอยู่ ถูกตัวของแต่ละตัว แต่ละตัวอยู่เหมือนกัน ก็ได้ แล้วเยอะด้วย ที่จะรู้ อย่างอาตมาน้อย ที่จะแยกแยะได้ชัดเจนอย่างนี้ น้อย

นี่อาตมาไม่ได้คุยตัวเองนะ อาตมาไม่ได้โม้ไม่ได้หลงตัวเอง อาตมาพูดสัจจะให้ฟัง ว่าให้ศึกษาดีๆ แล้วจะรู้อย่างที่อาตมารู้กัน

_Sudavan Tantikul สุดาวรรณ ดันติกุล . 😊😬❤️😊😭
กราบนมัสการเป็นอย่างสูงยิ่งๆ.ๆ.ค่ะ ดิฉันไม่รับไม่ลงทะเบียน
แน่นอน!!! แม่ดิฉันจะเดือดร้อนปางตายก็เถอะค่ะ เพราะชาติไทย
สำคัญกว่าอื่นใด!? แม่ตนเอง!

พ่อครูว่า... “ไม่รับไม่ลงทะเบียนแน่นอน” อะไรของคุณ โผล่มา ผลัวะเลย แหม! อันเดอร์สะดุ้ง เหลือเกิน อาตมาก็ไม่ได้เข้าใจเก่ง ปฏิภาณแววไวขนาดคุณละไว้ในฐานที่เข้าใจของคุณ อาตมายังไม่ เข้าใจนะ แต่พวกเราฟังแล้ว เออ มีปฏิภาณรู้สังคมโลกว่า เขาพูด ถึงเรื่องของสังคม มีผู้รับอกให้สัญญาอาตมาก็เลยพอรู้ว่า อ้อ คง หมายถึงคุณจะไม่รับ(เงินแจกฟรี)หมิ่นบาท ไม่ลงทะเบียนที่จะไปรับ เงินดิจิทัล ...ฯลฯ

มันจะหลอกกันไปถึงไหนนะคนเราเรานี้น้อ นั่นก็พูดไป บั่นน้ำเป็นตัวไป หลอกกันไป Digital wallet คำว่า Wallet แปลว่ากระเป๋าตังค์ ส่วนของพลเอกประยุทธ์นั้นเป็น App กระเป๋าตังค์เลย เหนาะๆ อยู่ในกระเป๋าเลย App กระเป๋าเลย ก็รับอยู่ในกระเป๋าเลย ไอนั้นมันอยู่ในดิจิทัล คนนี้ปฏิเสธเลยไม่รับไม่ลงทะเลเบียน

ก็ดูไป เขาเองก็พยายาม รู้สึกว่าเขาจะไม่ยอมแพ้จะเอาให้ได้ ใครรู้ ผู้รู้ ผู้ว่าการธนาคารทั้งหลาย ด็อกเตอร์ทางนี้มา ผ่านโลกมาเท่าไรๆ แล้ว เขาท้วงอย่างไรเขาก็ยังไม่ฟัง เขาก็พยายามจะทำ ก็ดีก็ดูๆ กันไป เสร็จแล้วมันบรรลุก็รู้ดี ก็ต้องแก้ไขกันไป ทำไงได้ สังคมประเทศไทย ยังจะเชื่อทักษิณมิกนิก นี่ก็คือผลงานของทักษิณมิก เศรษฐาเป็นผลงานของทักษิณมิก ก็เอาสิ ขออภัยนะจิตของอาตมา วชิสังขารมันว่า สมน้ำหน้า แต่อาตมาไม่อยากพูด ไปหลงใหลได้ปลื้มอยู่นั้น เชื่อลัทธิทักษิณมิก ลัทธิทักษิณ

แก้ปัญหาเศรษฐกิจจบได้ต้องแก้ไขมาจน ให้มาพอเพียง

_tui pum ต๋ย ปุ่ม . คนไทยไม่อยากเห็นความเป็นไปของเศรษฐกิจพัง รบ.เพียงช่วยปรับค่างยังชีพกลุ่มเปราะบาง และสวัสดิการของรัฐให้มีอัตราเพิ่มมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่อย่างเหมาะสม คาดว่าคนไทยทั้งประเทศน่าจะอยู่ได้อย่างสบายด้วยความพอเพียง

พอครว้า...คำพูดของคุณพูดสวย จะอยู่ได้ด้วยความพอเพียง ไอนี้แหละแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจกัน ไม่ได้พยายามสอนให้คนมาทำจิตให้ลดลงมาสู่ความพอเพียง ไม่ใช่ไปอยากได้ อยากได้ แล้วคุณก็ไปหาเงินมาให้ คุณแก้ปัญหาเศรษฐกิจแบบนั้นไม่มีเสร็จ

ที่อาตมาพูดอธิบาย คำนึงกันหนักหนาก็ฟังกันไม่ออก เพราะฉะนั้น **ทฤษฎีของเทวนิยม ทฤษฎีของพวกชาวโลกีย์เขา**

เขาจะมองไม่ออกหรือกว่า คนเรานี้ มาลดตัวลดตน มาลดความอยากได้-อยากมี-อยากเป็น มาลดกิเลสที่จะไม่พยายามมีมากขึ้น ให้มีขีดความพอ อย่าไปมากกว่านี้ แล้วน้อยลงมาให้ได้มากๆ นี่คือโลกุตระธรรม

ซึ่งโลกียะ เทวนิยมนี้ ไม่มีทางเข้าใจ มีโลกุตระที่เป็นศาสนาพุทธ แล้วต้องพุทธที่มีปัญญา รู้จักอารยธรรมที่เป็นโลกุตระ เหมือนชาวอโศก รู้ ชาวอโศกแก้ปัญหาเศรษฐกิจสำเร็จ เพราะแก้อย่างมา ทำแบบคนจน มารู้จักพอ รู้จักกิเลส ไม่ใช่พอด้วยภาษาเฉยๆ มันไม่สำเร็จหรอก มันต้องมารู้จักจิตตัวเอง แล้วก็รู้องค์ประกอบของชีวิต ที่เราเวียนวนหรือสัมพันธ์อยู่ในโลก เราไปต้องการไอ้โน่น ไอ้นี้ ไปอยากได้-อยากมี-อยากเป็น ไม่มีหยุดหย่อน คุณไม่ตัด คุณไม่ลด คุณไม่พอ คุณมีแต่จะเอา ได้ 1 จะเอา 2 ได้ 2 จะเอา 3 คุณไม่มีวันหรอก ไม่มีวันแก้ปัญหานั้นได้สำเร็จ

เพราะฉะนั้นแก้ปัญหาด้วยว่าจะทำให้คนรวยเท่าๆกัน จะทำให้รวย ไม่มีคนจน โอ๊ย.. พุดแล้ว ไอ้ชีพันที่มันออกมานั้น ชีพันเหม็นๆ ด้วยทั้งนั้นเลย ฟันชีพันเหม็นๆ มาให้ เป็นไปไม่ได้ **แก้ปัญหาด้วยการ"เอาความรวย"มาแก้ "ไม่ได้ ต้อง"มาเอาความจน"มาแก้** ฟังแล้วอาจจะขัดหู เอาความจนสิมาแก้ปัญหาเศรษฐกิจ

อย่างในหลวงรัชกาลที่ 9 เราตรัส "ต้องบริหารแบบคนจน" ต้องมาขาดทุน อย่าไปเอากำไร "ขาดทุนของเราคือกำไรของเรา" ฟังภาษาไทยเป็นมั่งสิ เข้าใจให้ได้หมายความว่าอะไร เรียนจบดอกเตอร์ทางเศรษฐศาสตร์ ทางรัฐศาสตร์อะไรมา แค่นี้ก็เข้าใจกันไม่ได้ แล้วมันจะไปแก้ปัญหสำเร็จอะไร

เพราะฉะนั้นคนที่มีภูมิปัญญาจริง ไม่ต้องจบดอกเตอร์ อย่างพวกเรานี้แก้ปัญหาดเศรษฐกิจเศรษฐศาสตร์เสร็จแล้ว จริงๆนะ

อาดมาพาพวกเราเรียนรู้ธรรมะพระพุทธเจ้าแล้วเอาธรรมะ พุทธเจ้ามาแก้ปัญห เศรษฐกิจเสรีจ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์.. สำเร็จแล้ว

เพราะฉะนั้นคนเข้ามาในที่นี้ มีภูมิปัญญา มีปฏิภาณเพียงพอ
มีปฏิภาณเพียงพอ แก้ปัญหาด้วยความพอเพียง นี่ไม่ใช่เล่นลิ้น
เล่นภาษาอะ แก้ปัญหาด้วยความพอเพียง มันเป็นสัจจะ คุณรอด
ชีวิตสบายแล้ว

ชีวิตของพวกเราจึงเป็นชีวิตสังคมที่สบาย คนไหนที่มองเห็น
ด้วยดวงตาปัญญาของตนเอง ว่า อ้อ.. นี่คือเมืองที่มีทฤษฎีแก้ปัญห
เศรษฐกิจ ปัญหาการเมือง ปัญหาสังคม ได้จริงๆเลย

คนที่มองเห็นเอง เป็นอิสระของเขเอง อาตมาไม่ได้ล่อลวง
ไม่ได้ไปหวานล่อม จริงๆแม้แต่เรียกร้องก็ไม่ได้เรียกร้อง เสนอความ
จริงออกไปเท่านั้น อธิบายความจริง แสดงความจริงออกไป เท่านั้น
เอง คุณมีดวงตาคุณเห็นเอง คุณมาเอง อิสระ เมื่อคุณมีดวงตามี
ปัญญาเข้ามาที่นี่ มาสัมผัสที่นี่ คุณจะรู้ว่า โอโห.. สบาย สงบ อบอุน
อิมเมม เกษมใส ใจเกือกกุล และก็มาช่วยกันเพิ่มพูนการเสียสละ โอ..
โลกนี้ก็ยังมีเนาะ โลกแบบนี้ก็มีด้วย สังคมแบบนี้ก็มีด้วย นี่มันสุด
ยอดเลย คนไม่มีดวงตาไม่รู้จักโลกที่เป็นโลกโลกุตระ โลกที่น่าอยู่
ที่สุด คนที่มีดวงตาก็จะรู้โลกที่น่าอยู่ที่สุดอันนี้

เพราะฉะนั้นที่คุณ”ตั๋ย ปุ่ม” ว่า “*คาดว่าคนไทยทั้งประเทศน่าจะ
อยู่ได้อย่างสบายด้วย ความพอเพียง.*” อะ..ไม่ต้องคาดหรอก อาตมา
อธิบายไปแล้ว ถ้าเข้าใจสัจจะนี้ตามทฤษฎีนี้ ซึ่งคนไม่เข้าใจก็ได้แต่
คาด คนที่เข้าใจแล้ว มาเลย ไม่มีคาด

@rujirawongpalee8339 รุจิรา วงศ์ปาลี8339 . คำร้อง
ดนตรีมีความไพเราะ นุ่มนวล งดงาม ครूरัก รักพงษ์ ได้ขยายความ
หมายและความต่างของโลกีย์ และโลกุตระธรรม ในบทเพลงนี้ (ธาร
สวาท)

พอครว้า...เก่งนะ มองเพลง”ธารสวาท” มีโลกุตระธรรมด้วย
 อาตมายังรู้สึกว่ายังไม่มีโลกุตระธรรมมากมายอะไรในเพลงนี้ มันยัง
 เป็นเพลงรัก ฝากรักไปกับสายน้ำ ยังอะไรๆ อยู่ แต่มันก็ดีไม่จำเป็น
 อะไรของโลกๆเขามากมาย ก็ดูดี เอา! ก็ค่อยๆเข้าใจไป นี่พวกที่ได้
 เริ่ม อาตมาก็เริ่มมีรุ่นใหม่ที่ในสังคมเขายอมรับ เข้ามาร่วมแจมๆทำ
 งานกับอาตมาบ้าง แต่ก่อนก็มีแต่คนที่หน้าเก่าๆหน้าแก่ๆพวกโบราณ
 ๆ เดียวนี้ก็ยังมีสมัยใหม่มีอะไรๆ มาบ้าง เอา! ดูชีวว่าจะเป็นไปอย่างไร
 แค่นี้ เป็นไปตามสัจธรรม เรื่องเพลงก็ผ่านไป

_จุ่มจุ่ม พาเที่ยว . น่าจะเอาสุชาติ ขวางกูร มาบ้างนะคะ

พอครว้า...คือเราเองนี่ เราไม่ได้ไปเที่ยวไปรบกวนใคร หรือว่า
 ไปดิ่งใครไป ขอภัยไปจับเอาใครมา เราไม่ได้จับใคร แล้วไม่อยากจะ
 ไปจับ ไม่อยากจะไปทำเช่นนั้นด้วย ใครที่มานี่เขามาด้วยตัวเขา
 เอง เขาเห็นเขาอยากจะมาร่วมเขามาเอง อันนี้เราทำแบบนั้นมาแต่
 ไหนแต่ไร เขาจะมา มาด้วยใจ เพราะว่าเราไม่เหมือนจ้าง มาที่นี้ไม่
 ได้มาป้อยอด้วยลาภยศสรรเสริญให้เท่าไร ดีไม่ดีไม่ได้มีด้วย และ
 จะรู้สึกว่ามันจะลำบาก แต่ถ้าใครเขาต้องการลาภยศสรรเสริญอยู่ มา
 ที่เรานี้มันจะออกหักนะ เพราะฉะนั้นคนที่มานี่จึงต้องภูมิถึงจริงๆ ต้อง
 พอสมควร คือให้เป็นไปเอง อาตมาไม่อยากจะไปรบกวนอะไรใคร

*_Focus Tan โฟกัส แทน . เรื่อง ทวนกระแสกันเถิด โดย พระ
จันทร์*

*ดูข่าว สงคราม ด้วยความคิด อ่ามहित หฤหรรษ์ เพิ่มปัญหา
จิตโทสะ ถูกสร้าง ไม่สร้างชา ขยายเขตการค้าข้าวสงคราม
ด้วยอาวุธดับชีวิปล้นชีวิต ทำพูดคิดทุกคราวต้องก้าวข้าม
ทะเลาะกันฆ่าแกงเพราะแย่งคาม พวกมูมมามมักมากอยู่ฟาก
मार*

พ่อครูว่า...อ้อ เอาของท่านจันทร์มา นี่กวีท่านจันทร์ ฟังง่าย
กว่าสัมปรังโกเยอะ สัมปรังโกยิ่งแต่งยิ่งยากยิ่งเข้าใจยาก ก็ตามชอบ
จริตท่านชอบแบบนั้น ส่วนท่านจันทร์นั้นท่านชอบไฟเพราะคล่องจอง
เล่นคำเล่นความอะไรๆไป ทำก็เพลินอยู่กับอันนี้เยอะ เพราะฉะนั้น
ใครอยากจะเพลินไปกับกวีการก็พึงธรรมะท่านจันทร์ ท่านเทศน์ไปนี้
ก็จะมีกวีการอยู่ 80% มีเทศน์อยู่สัก 20% กวีการท่านก็จะพยายาม
ขนาดเทศน์ไป ยิ่งแต่งไปด้วยนะ ทำไปเล่นเถอะ เชี่ยวชาญขนาด
ไหน เทศน์ไปก็แต่งไป เทศน์ไปก็แต่งเติมไปเรื่อยๆ ปานนั้น นี่
เป็นความชำนาญของคน ก็แต่อย่าไปเพลินติดมันมากนัก อาตมาก็
เคยเพลินมาสมควรแล้ว ก็เตือนๆกันไป เอาแต่พยายามพูดภาษา
ง่ายๆ ภาษาคนให้เข้าใจ อันนี้ก็มีเสน่ห์ดึงดูดเขาได้เหมือนกัน

สมณะฟ้าไท... สรุปลจบ